Kalanjiyam International Journal of Tamil Studies
களஞ்சியம் - சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Peer-Reviewed | Open Access | Crossref DOI &
Global Indexing | Google Scholar Impact Factor
DOI: https://doi.org/10.63300/kijts15sp012026.52
https://ngmtamil.in/

விருந்தோம்பலும் வீரமும்: சங்ககால தமிழர்களின் அடையாளங்கள்

த.சந்தோஷ்குமார்,

பகுதிநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, பி.பி.ஜி கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, சரவணம்பட்டி, கோயம்புத்தூர் - 641035.

மின்னஞ்சல் - santhoshavtamil@gmail.com, அலைப்பேசி - 8110011334.

முனைவர். ச. சந்திரகலா

தமிழ்த்துறைத் தலைவர் / நெறியாளர்

தமிழ்த்துறை, பி.பி.ஜி கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,

சரவணம்பட்டி, கோயம்புத்தூர் - 641035. மின்னஞ்சல் - chandrakalas.cas@ppg.edu.in

அலைப்பேசி - 6369668790

ஆய்வுச்சுருக்கம்

சங்ககாலத் தமிழர்களின் வாழ்க்கைமுறையையும் சமூகப் பண்பாட்டையும் வெளிப்படுத்தும் முக்கியமான இரு அடையாளங்கள் ‘விருந்தோம்பல்’ மற்றும் ‘வீரம்’ ஆகும். சங்க இலக்கியங்கள் தமிழர் சமுதாயத்தின் உயர்ந்த பண்புகளையும், மனிதநேய உணர்வுகளையும் தெளிவாகப் பதிவு செய்கின்றன. அவற்றில் விருந்தினரை அன்புடன் வரவேற்று உபசரிக்கும் பண்பும், நாட்டிற்காகவும் கண்ணியத்திற்காகவும் உயிர் தியாகம் செய்யத் தயங்காத வீர உணர்வும் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. விருந்தோம்பல் என்பது சங்ககால மக்களின் அறநெறி வாழ்க்கையின் அடிப்படையாகக் கருதப்பட்டது. புறநானூறு, அகநானூறு, குறுந்தொகை போன்ற நூல்களில் ஏழ்மையிலும் விருந்தினரை போற்றிய தமிழர்களின் மனப்பான்மை சிறப்பாக எடுத்துக்கூறப்படுகிறது. அதேபோல், வீரமும் சங்க தமிழர்களின் அடையாளமாக விளங்கியது. வீரர்களுக்காக நடுகல் நாட்டும் மரபும் அக்கால வீரப்பண்பாட்டின் சான்றாகும். விருந்தோம்பலும் வீரமும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்ட பண்புகள் அல்ல; மாறாக சங்ககால தமிழர்களின் முழுமையான வாழ்க்கை நெறியை வெளிப்படுத்தும் இரு முகங்களாக அமைந்துள்ளன. அன்பும் அறமும் கொண்ட மனிதநேயம் ஒரு புறம் இருந்தாலும், தேவையான போது வீரத்துடன் செயல்படும் மனவலிமையும் தமிழர்களிடம் இருந்தது. இதன்மூலம் சங்ககால சமூகம் உயர்ந்த பண்பாட்டு நாகரிகத்தையும் ஒழுக்கநெறியையும் கொண்டிருந்தது என்பதை அறிய முடிகிறது. எனவே, சங்க இலக்கியங்கள்

வெளிப்படுத்தும் விருந்தோம்பலும் வீரமும் தமிழர் இனத்தின் பண்பாட்டு அடையாளங்களாக மட்டுமல்லாமல், இன்றைய சமூகத்திற்கும் வழிகாட்டும் உயர்ந்த வாழ்க்கை மதிப்புகளாகவும் விளங்குகின்றன.

முன்னுரை

தமிழர் பண்பாட்டின் முதுகெலும்பாக விளங்கிய இரண்டு முக்கியமான பண்புகள் விருந்தோம்பலும், வீரமும் ஆகும். விருந்தோம்பல் என்பது வருகை தரும் விருந்தினரை அன்புடனும் மரியாதையுடனும் ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களுக்கு உணவு, இடம் மற்றும் பாதுகாப்பு வழங்கும் பண்பாகும். வீரமென்பது தனிமனித துணிச்சலை மட்டுமன்றி சமூகப் பாதுகாப்பு, நாட்டுப்பற்று மற்றும் மரபுக் காப்பு போன்ற உயரிய நோக்கங்களையும் உள்ளடக்கியதாகும். இதன்வழி சங்க இலக்கியங்களில் இடம்பெறும் விருந்தோம்பல் மற்றும் வீரத்தின் தன்மைகளை ஆராய்ந்து, அவை எவ்வாறு சங்ககால தமிழரின் அடையாளங்களாக உருவெடுத்தன என்பதை விளக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

விருந்தோம்பலின் பொருள் மற்றும் சிறப்பு

சங்க இலக்கியங்களில் விருந்தோம்பல் உயர்ந்த அறமாகப் போற்றப்படுகிறது. புறநானூற்றில்,

“உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே
உண்டி முதற்றே உணவின் பிண்டம்
உணவெனப் படுவது நிலத்தொடு நீரே” **புறம்., பா. எண்.18**

என்ற வரிகள் விருந்தினருக்கு உணவளிப்பது உயிர் கொடுப்பதற்கு ஒப்பாகக் கருதப்பட்டது என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றன. விருந்தோம்பல் என்பது தமிழரின் உயரிய அறப்பண்புகளில் ஒன்றாகும். ‘விருந்து’ என்பது வீட்டிற்கு வருகை தரும் விருந்தினரை குறிக்கும்; ‘ஓம்பல்’ என்பது அவர்களை அன்போடு பேணுதல் என்று பொருள் தருகிறது.

விருந்தோம்பல்

அல்லிலாயினும் விருந்து வரின் உவக்கும்
முல்லைசான்ற கற்பின் மெல்லியல் நற்., பா. எண். 142:9-10

என்றும் போற்றப்படுவது பண்டைத் தமிழரின் விருந்தோம்பல் பண்பு. வரும் விருந்தினர்களுக்குத் தடை இல்லாமல் உணவளிக்க வேண்டும் என்பது பண்டைத் தமிழர் கொள்கை.

பகுத்துண்ணலின் சிறப்புக் கோட்பாடு

தான் ஈட்டியதைத் தான் மட்டும் தனித்துண்ணாமல், பிறர்க்குப் பகிர்ந்துக் கொடுத்து உண்டு பழகியவனைப் பசியென்னும் கொடிய நோய் என்றும் அணுகாது. இதனை,

பாத்தூண் மார்இ யவனைப் பசிஎன்னும்
தீப்பிணி தீண்டல் அரிது குறள்., **எண்.** 227

என்பதில் காணலாம்.

விருந்தோம்பல் பண்பு

விருந்து என்ற சொல்லிற்கு புதுமை என்று பொருள் கூறுகிறார் தொல்காப்பியர். தன் கணவனுடன் ஊடல் கொண்டிருந்தாலும் விருந்தினர் வந்தால் வரவேற்று உபசரிப்பதன் மூலம் தன் சினத்தை மறைத்துக் கொள்வாள் தலைமகள் என்று நற்றிணை விளக்குகிறது.

அட்டிலோளே அம்மா அரிவை
எமக்கே வருகதில் விருந்தே நற்., **பா. எண்.**120

விருந்தினர் வருவதை கண்ட தலைவன் தானும் அவர்களோடு கலந்த கொள்கின்றான். விருந்தினர் நடுவே அவனை வெறுத்து ஒதுக்க விரும்பாத தலைவி ஏதும் கூறாமல் விருந்து சமைப்பதிலேயே ஈடுபட்டு விடுகிறாள். என்று தலைவியின் அமைதியை வியந்த தலைவன் பாடியுள்ளதைக் காணலாம்.

மன்னர்களின் வீரவுணர்வு

தமிழ் மன்னர்களில் ஒப்பற்ற வீரத்தை உணர்த்தும் பாடல்கள் பலவுண்டு. வீரம் என்றால் இளைத்தவர்களை வீணாக இன்னலுக்கு ஆளாக்கித் தான் மட்டும் இன்புற்று வாழ்வதன்று. மற்றவர்களைக் காட்டிலும் தான் ஆற்றலுடையன் என்பதை அறிவித்துக் கொள்வதன்று. தான் செய்யத் தொடங்கிய செயல்களை முட்டுக்கட்டைகளைக் கண்டு அஞ்சாமல் முயற்சியுடன் செய்துமுடித்தல் இவையும் வீரத்தின் இயல்புகளாகும். இந்த வீரவுணர்வுகளுக்கு மிகச்சிறந்த உதாரணம் பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் பாட்டு மிகப் பொருத்தமானதாகும்.

உறுதுப்புஅஞ்சாதுஉடல்சினம் செருக்கிச்
சிறுசொற் சொல்லியசினங்கெழுவேந்தரை
அருஞ்சமம் சிதையத் தாக்கிமுரசமொடு புறம்., பா. எண்.72

படைபலத்தால் என்னை இகழ்ந்துரைத்தவேந்தர்களுடன் வீரப்போர் புரிவேன். ஆவார்கள் சேனைகள் சிதையத் தாக்குவேன். அவர்களுடைய முரசுகளுடன் அவர்களையும் சிறபிடிப்பேன். இப்படிச் செய்யேனாயின் என் குடைநிழலிலே இருப்பவர்கள். தாங்கள் போய்த் தங்குவதற்குவேறு இடங்காணாமல் எமது அரசன் கொடுங்கோலன் என்று என்னைத் தூற்றும் கொடியவனாவேன். ஊலகம் உள்ளவரையிலும் மாறாத புகழுடைய மாங்குடி மருதனைத் தலைமையாகக் கொண்டபுலவர்கள் என்னுடைய நாட்டைப் புகழ்ந்து பாடாமல் புறக்கணிப்பார்கள். இரக்கின்றவர்களுக்கு எதையும் கொடுக்க முடியாத வறுமையையும் யான் எய்தும் வேளை என்று தனது வீரத்தையும் புலவர்களின் பெருமையையும் பதிவுசெய்கிறான். பகைவர்க்குபணிந்தவன் ஒரு வீரமுடைய வேந்தர் அல்லன். குடிகளைக் கொடுமைப்படுத்துவன் ஒரு கோழை, புலவர்கள் வீரனையேவிரும்புவர். அவனுடைய நாட்டையே புகழ்ந்துபாடுவர். கோழையை மதிக்கமாட்டார் என்ற உண்மையையும் இப்பாடலில் காணலாம்.

வீரமும் அறநெறியும்

சங்ககால வீரர்கள் வெறும் போராளிகளாக மட்டுமல்லாமல் அறநெறி கடைப்பிடிப்பவர்களாகவும் இருந்தனர். அவர்கள் பெண்கள், முதியவர்கள், குழந்தைகள் போன்றோருக்கு தீங்கு விளைவிக்கக் கூடாது என்ற நெறியைப் பின்பற்றினர்.

*தமிழ்த்துறை - சங்கரா அறிவியல் மற்றும் வணிகவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி)

புகழெனின் உயிரும் கொடுக்குவர்
பழியெனின் உலகுடன் பெறினும் கொள்ளலர்.

புறம்., பா. எண்.182

போர் என்பது நாட்டைக் காப்பதற்கான கடமையாகக் கருதப்பட்டது. தனிப்பட்ட பகைமைக்காக அல்லாமல் சமூக நலனுக்காக போராடுவது உயர்ந்த பண்பாக மதிக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் சங்ககால வீரப்பண்பு ஒழுக்கத்துடனும் மனிதநேயத்துடனும் இணைந்திருந்தது என்பதை அறியலாம்.

பகைவரை வெல்லுந்திறன்

சங்ககாலச் சமுதாயத்தில் போரும் பகையும் தவிர்க்க முடியாததாக வாழ்வியலாக இருந்துள்ளது. தன் குடிமக்களைக் காத்து தம்மை எதிர்க்கும் பகைவர்களை அழிக்கும் வீரனையேதலைவனாக, அரசனாக மக்கள் போற்றினார். நெடுஞ்செழியன் பகைவரைப் புறங்காட்டு ஓடச்செய்துபோரில் வெற்றிபெற்றதை,

இன்இசை முரசம் இடைப்புலத்து ஒழிய
பல்மாறு ஓட்டி,பெயர் புறம் பெற்று (மதுரைக்., **பா.** வரி**.** 349-350)

என்றஅடிகளால் அறியலாம். பகை நாட்டு அரண்களை முற்றுகையிட்டுக் கைப்பற்றி, பகைவர்களை அழித்த நெடுஞ்செழியனின் வீரத்தை மாங்குடி மருதனார்; போற்றுகிறார்.

விருந்தோம்பலும் வீரமும் – ஒன்றிணைந்த பண்புகள்

அரசர்கள் தங்கள் நாட்டில் அமைதியையும் பாதுகாப்பையும் நிலைநிறுத்தியதன் மூலம் விருந்தோம்பலுக்கான சூழலை உருவாக்கினர். வீரர்களின் பாதுகாப்பினால் மக்கள் நிம்மதியாக வாழ முடிந்தது.

சங்ககால தமிழர்களின் வாழ்க்கையில் விருந்தோம்பலும் வீரமும் தனித்தனியான பண்புகளாக இல்லாமல் ஒன்றை ஒன்று நிறைவு செய்யும் பண்புகளாக விளங்கின. ஒருபுறம் விருந்தினரை அன்போடு வரவேற்ற தமிழர்கள், மறுபுறம் நாட்டைத் தாக்கும் பகைவர்களை வீரத்துடன் எதிர்த்தனர். இதன் மூலம் தமிழர் சமுதாயம் அன்பும் ஆற்றலும் இணைந்த சமூகமாக இருந்தது என்பதை அறியலாம்.

இன்றைய சமூகத்தில் சங்கப்பண்புகளின் தேவை

இன்றைய உலகில் மனித உறவுகள் பலவீனமடைந்து வருகின்றன. இத்தகைய சூழலில் சங்ககால விருந்தோம்பல் பண்பு மனிதநேயத்தை வளர்க்க உதவுகிறது. அதேபோல் வீரப்பண்பு என்பது வெறும் போர்திறன் அல்ல; அநீதிக்கு எதிராக நிற்கும் துணிச்சலாகவும் சமூக பொறுப்புணர்வாகவும் இன்று விளங்க வேண்டும். சங்க இலக்கியங்கள் நமக்கு மனித நேயம், தியாகம், அன்பு, ஒற்றுமை மற்றும் தன்னம்பிக்கை ஆகியவற்றை கற்றுத்தருகின்றன.

முடிவுரை

விருந்தோம்பலும் வீரமும் சங்ககால தமிழரின் அடையாளங்களாகத் திகழ்ந்தன. தமிழர் சமுதாயம் அன்பையும் அறத்தையும் மையமாகக் கொண்டு வளர்ந்திருந்தது. விருந்தினரைத் தெய்வமாக மதிக்கும் மனப்பான்மையும், நாட்டைக் காப்பதற்காக உயிர் துறக்கும் வீரப்பண்பும் சங்ககால சமூகத்தின் உயர்ந்த நாகரிகத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. புறநானூறு, அகநானூறு,

*தமிழ்த்துறை - சங்கரா அறிவியல் மற்றும் வணிகவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி)

பதிற்றுப்பத்து போன்ற சங்க இலக்கியங்கள் தமிழரின் வாழ்வியலை ஆழமாகப் பதிவு செய்துள்ளன. அவற்றின் மூலம் தமிழர்கள் மனிதநேயத்திலும் வீரத்திலும் சிறந்தவர்களாக இருந்தனர் என்பதை அறிய முடிகிறது. இன்றைய தலைமுறையும் சங்க இலக்கியங்களில் இடம்பெறும் விருந்தோம்பல் மற்றும் வீரப்பண்புகளைப் பின்பற்றினால் சமூகத்தில் அன்பும் ஒற்றுமையும் உயர்ந்த நிலையை அடையும். சங்க இலக்கியங்கள் தமிழரின் பண்பாட்டு அடையாளங்களைப் பாதுகாத்து நிற்கும் பொக்கிஷங்களாகும். விருந்தோம்பலும் வீரமும் தமிழரின் வாழ்வியலின் இரு கண்களாக விளங்கின. அவை வெறும் பழங்காலப் பண்புகளாக அல்லாமல், இன்றைய மனித சமுதாயத்திற்கும் வழிகாட்டும் உயரிய நெறிகளாகும். தமிழரின் பண்பாட்டு பெருமையை உணர்த்தும் இந்த இரு பண்புகளும் என்றும் நிலைத்திருக்கு

அடிக்குறிப்புகள்

1. புறநானூறு, பாடல்கள் 182, 192, 195.
2. அகநானூறு, சங்ககால குடும்ப வாழ்வியல் குறிப்புகள். ப. 38
3. திருக்குறள், விருந்தோம்பல் அதிகாரம். ப.42
4. பதிற்றுப்பத்து, சேரர் வீரச் சிறப்புகள். ப.138
5. மு. வரதராசனார், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு. ப.75

துணை நூல் பட்டியல்

[1.] மு. வரதராசனார் – தமிழ் இலக்கிய வரலாறு.

[2.] உ.வே. சாமிநாதையர் – புறநானூறு உரை.

[3.] நச்சினார்க்கினியர் – அகநானூறு உரை.

[4.] சு. வேங்கடசாமி – சங்ககால தமிழர் பண்பாடு.

[5.] கா. சுப்பிரமணியன் – சங்க இலக்கிய ஆய்வு.

[6.] திருவள்ளுவர் – திருக்குறள்.

[7.] இரா. பி. சேதுப்பிள்ளை – தமிழர் வாழ்வியல்.

[8.] மயிலை சீனி வேங்கடசாமி – சங்க இலக்கியச் செய்திகள்.